

[Socialministeren.]

Beregnet paa Grundlag af de for Tiden herskende Forhold vil den Merudgift, der bliver Tale om i Henhold til disse Ændringer, blive 2,7 Mill. Kr., hvoraf den største Part, omkring ved 2 Mill. Kr., vil tilfalde Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og medvirke til, at denne Arbejdsløshedskasse kan blive fritaget for fra 1. April 1939 at foretage den Kontingentforhøjelse paa 20 Øre pr. Medlem pr. Uge, som ellers maatte gennemføres, hvis man skal være i Stand til at opretholde de i Dag eksisterende Understøttelsessatser.

I Lovforslaget foreslaas dernæst en Ændring af den eksisterende Lovs § 16, Stk. 7, saaledes at Grænsen for midlertidigt Arbejde, der hidtil i Loven har været fastsat til 3 Uger, for Fremtiden fastsættes til 5 Uger. Erfaringerne fra den seneste Aarrække har vist, at der bliver et stadig stigende Antal af kortvarige Arbejdsperioder rundt om paa flere og flere Arbejdspladser, hvor Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen efter en Tid at have gaaet ledige kommer i Arbejde og igen bliver ledige efter en Tids Forløb, der ligger mellem de 3 og de 5 Uger. Medens man tidligere kunde leve paa Regelen om de 3 Uger, bliver det mere og mere nødvendigt, for at ikke alt for mange en Række Gange i Aarets Løb skal have ny Karenstid, før de kan faa Understøttelse paa ny ved indtrædende Arbejdsledighed, at vi faar ændret Regelen, saaledes at den kommer til at svare til de Vilkaar, der efterhaanden har udviklet sig paa Arbejdsomraadet.

Med Ændringen fra 3 til 5 Uger følger automatisk en tilsvarende Ændring for de Medlemmers Vedkommende, der ikke kan faa deres Arbejdsledighed godkendt som lovlige, saadanne, som har forladt en Arbejdsplads uden rimelig Grund eller har vægret sig ved at overtage anvist Arbejde. For saadanne Medlemmer har Regelen hidtil været den, at de kun kunde frigøre sig for Virkningerne, det vil sige paa ny blive understøttelsesberettigede, ved at skaffe sig Arbejde af mere end midlertidig Karakter, det vil sige Arbejde, der varede mere end 3 Uger. Dette vil nu automatisk med den nævnte Ændring blive hævet til de samme 5 Uger, hvortil Begrebet midlertidigt Arbejde ændres.

Det foreslaas dernæst, at der i Loven indføres den Ændring, at Understøttelsesaaret, der nu løber sammen med Kassernes Regnskabsaar, fra 1. April til 31. Marts, flyttes saaledes, at det kommer til at løbe fra 1. Oktober til 30. September. Det er

ikke nødvendigt, at Understøttelsesaar og Regnskabsaar følges. Men dernæst er det faktiske Forhold og det, der har været afgørende for Fremsættelsen af dette Forslag, at Erfaringerne, siden man den 1. April 1937 gik over til det faste Understøttelsesaar i Modsætning til tidligere Tidens Regel om, at Understøttelsen udbetales i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder, har vist, at med et Understøttelsesaar liggende fra 1. April til 31. Marts vil alt for mange Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne være uden Understøttelse i Understøttelsesaarets sidste Kvartal, Januar Kvartal, netop det Kvartal, hvor Beskæftigelsesmulighederne er ringest, ogsaa af den Grund, at klimatiske Forhold jo paa mange Omraader hindrer, at der sættes nye Arbejder i Gang. Denne Erfaring har ført til, at vi har ment det rigtigst at faa Understøttelsesaaret flyttet. Derved opnaas, at de Medlemmer, der er saa uheldige at optage al deres Understøttelse, i alt Fald vil komme til at gaa uden Understøttelse i den Del af Aaret, hvor Beskæftigelsesmulighederne er allerbedst, hvor Arbejdsledigheden er mindst. Jeg vil her gerne for Fremtidens Vedkommende pege paa, at det jo ogsaa er den Tid paa Aaret, hvor den nye Ferielovgivning, naar den i 1940 gennemføres til Bunds, vil skabe de største Muligheder for, at der rundt om paa Arbejdspladserne skal antages i alt Fald midlertidig Arbejdskraft til Udfylning af de Pladser, der forlades midlertidig af de Arbejdere, som ferierer. Ogsaa af den Grund vil de ledige, i det hele taget Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, være bedst tjente med, at vi foretager denne Flytning af Understøttelsesaaret, saaledes at de faar den bedst mulige Chance for at skaffe sig Beskæftigelse i den Del af Aaret, hvor det ikke er muligt for dem at faa Understøttelse, fordi de har optaget den hele.

Gennemførelsen af denne Ændring med Hensyn til Understøttelsesaarets Beliggenhed vil, da Lovforslaget gaar ud paa, at Understøttelsesaaret flyttes med tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1938 at regne, og at al den Understøttelse, der er optaget i Tiden 1. April—30. September 1938, ikke skal tælles med, komme til at koste adskilligt.

Udgifterne hertil er af Arbejdsdirektoratet gjort op til 12 Mill. Kr.

Der vil maaske heroverfor være dem, der vil mene, at med den Formue, navnlig den samlede Formue, Arbejdsløshedskasserne som Helhed ejer, vilde der være nogen Rimelighed i, at de selv skulde bære den Merudgift, der fremkommer ved Omlæg-